

ТРАЯН ПЪРВАНОВ НЕНАДЕЙНО

chitanka.info

В памет на Михаил Вутов

*Ненадейно си припомних Мишо.
В тъмното размърда едри рамена
и високото му тяло трескаво задиша,
сякаш се изкачваше по стръмнина
някъде наблизо... Сигурно над Мездра
го видях изправен на небесното Кале,
мълчалив, надвесен в искърската бездна,
да политне с тежки облачни криле.
Но това е сякаш сън? Около мене
сънищата стават повече и в тях
блика с буйното забравено цъфтене
нашият пораснал юношески смях.
И вървим прекрасни и великолепни.
В разлюлян от вятъра тръстикова стрък
сякаш с весел шум
наздравици ни шепне
слънчевия и разпукнал зрял жълтък,
сякаш ни люлеят въздухът, водата,
огънят — в едно да се съединим
и във нас да тръпне свободата
от живот — на чувства
винаги неповторим.
Ненадейно си припомних Мишо,
без да разбере, че вече не е тук,
без да знае, че наоколо не диша
и не чупи ореха на мрака
с тежкия юмрук,
без да видя — падна и умря човекът,
да се слее с тих и многолюден род,
рухна на паважа пред една аптека*

без единствено лекарство за живот.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.